

Следъ това избърза къмъ Тесалоника, да извести на Биандрате за срещата си.

Следъ отказа на Съръ да имъ даде гостоприемство, людетъ на императора продължиха пътя си, срѣдъ виелицитъ и сиѣжнитъ прѣспи, по заледенитъ рѣки, презъ пусти и опасни мѣста, презъ оголени, мрачни гори. Преминаха Стримонъ, приближиха най-сетне крайната цель на дългия, страхотенъ пътъ.

Ала намѣриха вратитъ на Тесалоника затворени и въоръжени.

*

Единъ по единъ влизаха гордитъ ломбардски рицари въ залата, която служеше нѣкога на покойния кралъ Бонифаций за парламентъ. Тамъ бѣха всички предани на Биандрате люде: Гуидо и Рубино Палавичини, Равано далє Карчери, Пиетро Бенто, Риниери де Травала и мнозина други властели отъ северна Гърция. Не бѣха поканени на съвета само властелитъ отъ Тесалия: алеманскитъ барони и графове които бѣха върни на клетвата си къмъ императора.

Нетърпеливо се вслушваха непокорнитъ ломбарди въ буйния и гнѣвенъ разговоръ, който се водѣше въ съседната стая между графъ Биандрате и тримата пратеници на Анри: Кононъ дьо Бетюнъ, Пиеръ дьо Дуе, Никола дьо Майи. Най-сетне намѣстникътъ влѣзе съ бурни стѣпки въ залата, като притвори съ слѣржана яростъ вратата следъ себе си.

Лицето му бѣ тъмночервено, сивитъ му зеници излѣчваха искри.

— Е, какво стана? Какво предлагатъ? — се струпаха съ любопитни въпроси наоколо му рицаритъ.

Вмѣсто графа отговори конетаблътъ Амадео Буфа, който заедно съ двамата графове Албертино и Роландино Каноса бѣ присѣтствувалъ на преговоритъ.

— Господа, императорътъ чака вѣнъ предъ стенитъ ни. Ние изложихме на пратеницитъ своитъ искания. Тѣ ги отхвърлиха като позорни и неприемливи. Какъ ще излѣземъ отъ това положение?

Зачуха се отдѣлни викове: